

NOCOJ SEM SAM

† S R E Č K O K O S O V E L

Nocoj sem sam. Moje čuvstvo
ne poje in ne obupuje —
miza in soba in noč,
vse mi je hladno in tuje.

In čar teh zimskih noči,
ko knjiga mi pripoveduje
in v peči ogenj žari —
vse mi je hladno in tuje.

Joj, strašno mi je v duši —
so čuvstva okamenela?
Iščem še ognja, iščem
iz hladnega pepela.

POLNOČ

† S R E Č K O K O S O V E L

Srmiš v polnôči svojih sanj,
srce, in ni ti dobro sredi njih?
Obstalo si kot romar tih,
ko pade dvom in nemir vanj.

In noče več prerokovanj
in išče si uglašen stih,
kot da je čutil toplo dih
nekoga, ki tam čaka nanj.

Nikogar ni ... Ne obupuj!
Če ni ga, kaj bi ga iskal,
čemu bi trgal se in rval —
zasanjaj spet in odpotuj!

MESEC GRE

† S R E Č K O K O S O V E L

Mesec gre po srebrni poti
in med vrtovi stopam jaz —
tišine, svetlobe še senca ne moti,
tiho grem skozi kraško vas.